

Pasziánsz

FÖLD – KÉRDÉS

Dédapám többezer holdas nagybirtokos volt. Nagypám is, amíg javarészt el nem herdálta. Utána kisbirtokos, majd kulák, aztán földműves.

Ma kárpótlásra jogosult vagyok az elkobzott földek után. Potenciális földigénylő.

Leendő gyermekeim birtokperében majdan ki leszen az isteni bíró?

TÖRTÉNET.

Ez elment vadászni.

Ez meglőtte.

Ez hazavitte.

Ez megfőzte.

Ez megette.

(A szerző utasítása: a történet mesélésekor – bekezdésenként – bal kezünk hüvelykujján kezdve számoljunk ötig.)

LEVÉL I.

Kedves Barátom,

mostanában azon tűnődöm gyakran, mivégre az egész (vagy írhatnám így: Egész)? Mivégre a világ (Világ) s benne mi (Mi)? És most elszólok magam, mert leginkább az érdekel: mivégre én ()? (Dögöljek meg, ha Téged nem ez izgat igazán; egyes szám első személyben!)

Drámaian végzetes e kérdés. Ősatyák, próféták, királyok, apostolok, szentek (újban pszichológusok, szociológusok, történészek, politológusok etc.) a megválaszoló, mondanád. Igazad van, jól tudom. Pontosítom a kérdést: én mivégre – szerintem? (Te mivégre – szerinted?)

Látod? Tehetetlenek vagyunk. Transzcendentális analfabéták valahányan...

Nem várom válaszod.

PUSKATUS

Néhai diófa.

IMPORTKIRÁLY

Barátommal támasztjuk a presszóvá avanszált kocsmá tultját; szokásos kávémat szürcsölöm. Beszélgetünk, politizálunk, mint rendesen, izzik a levegő körülöttünk. Ma semmi és senki nem tud kihozni a sodromból. Pedig néhányan már alig várják, hogy üvöltve, hadonászva támasszam alá (vélt) igazamat. Talán már azzal is megelégednének, ha legalább mondanómba beleizzadok. Barátomra is átszáll e nyugalmas póz, kortyint habostetejű söréből, magyaros bajuszát végigsimítja, egy pillanatra még a távolba néz, majd megszólal:

„Gondold csak végig, mi még a királyainkat is importáltuk.”

Földhöz vág a felismerés, fejem zúg, mint egy kivénhedt kondenzátor. Lehajtom utolsó korty kávémat, sebtében távozom.

Importkirály, szalad át egész lényemen. Minden érzékszervem erre a szóra reflektál.

Azóta is.

BALLADA

Még sohasem találkoztam senkivel, aki csak hasonlított is volna hozzád, mondta bőgve, majd távozott.

Évek múlva találkozunk az ötvenes villamoson; észrevesz, rámköszön. Nézem a kezét, gyűrű sehol, kérдем, férjhez ment-e már ahhoz a lakatos-féle főszerhoz. Igen, nemsokára összeházasodtak, útban volt a gyerek, sürgős lett az esküvő, de a gyerek elment, magától.

ESZTÉTIKA

Még valamikor a pengős világban történt. Az „ember” népes családjának egyetlen, utolsó pengőjét is elvitte hazulról, s a kocsmában elitta. Hazatértek az asszony rítt bánatában, összeszidni sem volt ereje, inkább csak szelíden megfedtte urát. Az meg csak legyintett, s a bortól elcsukló hangon mondotta megnyugtatólag:

– Úgy szép a szegénység, ha egy fillér sincs a háznál.

Tartalom

<i>Zalán Tibor</i> : A kor falára (publicisztika)	1. és 48. old.
<i>Seprősi-Czárán György</i> : Pasziánsz (tárca)	2. old.
<i>Pataki Ferenc</i> : A rendszerváltás lélektana (esszé)	3. old.
<i>Kerekgyártó T. István</i> : „Kinek hatalma van, nem túri, hogy ellentmondjanak” (esszé)	7. old.
<i>Mariska Zoltán</i> : Az ember és világa (esszé)	10. old.
<i>Baranyiné Miks Mária</i> : Késésben (novella)	14. old.
<i>Kerekes Géza</i> : Égő lakat; Ne kutasd; Érints is engem (versek)	15. old.
„Nem halok meg addig, amíg Őt haza nem hozzuk” (dokumentum)	16. old.
<i>Lengyel Boldizsár</i> : Emlékek a kormányzóról (dokumentum)	21. old.
<i>Pethő László</i> : Nemcsak a csápjaimat, hanem a lábaimat is betettem Magyarországra (interjú)	27. old.
<i>Dorkovics Ágnes</i> : amikor nem vagy itt (vers)	32. old.
<i>Pádár Julianna</i> : Őszelőben (vers)	32. old.
<i>Seprősi-Czárán György</i> : A jövő emlékezete (vers)	32. old.
<i>Erdei-Szabó István</i> : Egy barátság története; Eső; Éjszaka (prózavers)	33. old.
<i>Barabás Imre</i> : A szolnoki Tisza Szálló hévizkútjának története (1927–1928) (tanulmány)	34. old.
<i>Kósa Károly</i> : Bukovinai magyarok Szolnokon (cikk)	40. old.
<i>Lengyel Boldizsár</i> : A valóságot megtestesítő festő (interjú)	42. old.
<i>Horpácsi Sándor</i> : Bistey András: Jász dekameron (recenzió)	45. old.
<i>Molnár H. Lajos</i> : És ha nem lesz duma? (kritika)	46. old.
<i>Szenti Ernő</i> : A nézés csak ráadás; Tetovált búzavirág; Mit mond?; Szóra ráfeszülő csönd (versek)	47. old.
A 20., 31., 39., 41., 45. oldalon <i>Tóth Sándor</i> , a 47. oldalon <i>Szenti Ernő</i> rajzai találhatóak.	
<i>Ecseki Jánosné</i> : Rólunk írták c. cikkbibliográfiáját mellékletként közöljük.	

A piktográfiákat és iniciálékat *Györfi Sándor* tervezte.

Jászkunság

Társadalmi és kulturális folyóirat. 1992. XXXVIII. évfolyam 4. szám.

Megjelenik kéthavonta 48 oldalon, A/4-es nagyságban.

A szerkesztőség címe: 5000 Szolnok, Kossuth L. út 2. fszt. 65.

Telefon: (56) 37-610

Szerkesztőségi fogadóóra: szerda 10–13 óráig

Főszerkesztő: Kömendi Lajos

Olvasószerkesztő: Dorkovics Ágnes

Technikai szerkesztő: Dede Géza

Kéziratot nem őrzi meg és nem küldünk vissza.

Szerkesztőbizottság: dr. Botka János, dr. Csatári Bálint, Fekete-Szabó Sándor, Györfi Sándor, dr. Kerekgyártó T. István, Kömendi Lajos, dr. Mrena István, Sarusi Mihály, dr. Szabó László, dr. Tóth Albert

Kiadja a Verseghy Ferenc Megyei Könyvtár,
5001 Szolnok, Kossuth tér 4. Pf. 139 Telefon: (56) 41-333.

Felelős kiadó: Bertalanné Kovács Piroska

Készült a Verseghy Ferenc Megyei Könyvtár nyomdájában.

Felelős vezető: Bertalanné Kovács Piroska

Megvásárolható Jász-Nagykun-Szolnok megye közművelődési intézményeiben (könyvtárak, művelődési házak, múzeumok). Elfizethető rózsaszín postautalványon a Verseghy Ferenc Megyei Könyvtár címén. Csekken történő megrendeléskor kérjük feltüntetni a Jászkunság nevét.

Egyes szám ára: 38.-Ft

Előfizetési díj egy évre: 228.-Ft

ISSN: 0448-9144